

வீட்டுரிமையும் மலையகமக்களும்

இவ்வுலகில் பிறந்த ஒவ்வொருவரும்
அவரது குடும்பத்தவரும் சொந்த வீட்டினைக்
கொண்டிருக்க உரித்துடையார்.
சொந்த வீடில்லாதோர் சுதந்திர மற்றோர்.

வெளியீடு

சமூக அபிவிருத்தி நிறுவகம்
652/3 பேராதனை வீதி,
கண்டி.

Digitized by Nanyang Foundation.
nanyang.org, nanyam.org

15-05-2003

வீட்டுரிமை அடிப்படை மனித உரிமை

வீடு, ஒரு தனிமனிதனின் அல்லது அவரது குடும்பத்தின் இருத்தலை மற்றும் அபிவிருத்தியை நிர்ணயிக்கும் காரணியாக இன்று காணப்படுகிறது. சொந்த வீட்டற்றவனது வளர்ச்சி அல்லது அசைவியக்கம், சொந்த வீட்டைக் கொண்டுள்ளவனோடு ஒப்பிடுகையில் மிகவும் மந்தகதியாகவே காணப்படுகிறது. சொந்த வீட்டைகொண்டுள்ளவரது மற்றும் அவரது குடும்பத்தினது நடமாட்டம், அசைவியக்கம் துரிதமாகவும், சுதந்திரமாகவும் நடைபெறுகிறது. அதேவேளை சொந்த வீட்டினைக் கொண்டிராதவரின் மற்றும் அவரது குடும்பத்தினரது நடமாட்டம் மற்றும் அசைவியக்கம் கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது. மற்றும் அவனது, குடும்பத்தினது சுய கௌரவம் பாதிப்பிற்குள்ளாகின்றது. இதனால் தனிமனிதனது அபிவிருத்தி மட்டுப்படுத்தப்படுகிறது. இதனாலேயே வீட்டுரிமை மனித உரிமைகளில் ஒன்றாகக் கணிக்கப்பட்டது. எவ்வாறு ஏனைய மனித உரிமைகள் மனிதனின் முன்னேற்றத்திற்கு இன்றியமையாதது எனக் கருதப்படுகிறதோ அதே போல் வீட்டுரிமையும் அடிப்படை மனித உரிமைகளில் ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது. இதனாலேயே ஐக்கிய நாடுகள் சபை மனித உரிமை சாசனத்தை பிரகடனப்படுத்திய வேளை வீட்டுரிமையையும் மனித உரிமைகளில் ஒன்றாக பிரகடனப்படுத்தியது.

இவ்வுலகில் பிறந்த ஒவ்வொருவரும் அவரது குடும்பத்தவரும் சொந்த வீட்டினைக் கொண்டிருக்க உரித்துடையார். சொந்த வீடில்லாதோர் சுதந்திரமற்றோர். எந்நேரமும் அடுத்தவரில் தங்கியிருப்போராவர். அடிப்படை மனித உரிமைகளில் ஒன்றான வீட்டுரிமையை மேலும் வலியுறுத்தும் வகையில் 1948க்குப் பின்னர் ஐக்கிய நாடுகள் சபை பல சமவாயங்களை பிரகடனப்படுத்தியதன் மூலம் உலகின் அரசாகங்கள் தமது பிரஜைகளின் வீட்டுரிமையை உத்தரவாதம் செய்யும் படி கோரியது.

1987 ஆண்டினை வீடற்றோருக்கு வீடு என்ற ஆண்டாக ஐக்கிய நாடுகள் சபை பிரகடனப்படுத்தியதுடன், வீடற்றோருக்கு, வீடுகள் வழங்க அரசுகள் நடவடிக்கை மேற் கொள்ள வேண்டுமெனக் கோரியது. அதாவது வீடமைப்புக்கென, தனியான அமைச்சுகள், திணைக்களங்கள் என்பனவற்றினை தோற்றுவித்து வீடற்றோருக்கு சொந்தமாக வீடு வழங்கும் முயற்சியை மேற்கொள்ளும் படி கோரியது. இதற்கமைய இலங்கையில் வீடமைப்புக்கென தனியான அமைச்சு உருவாக்கப்பட்டு, வீடமைப்பு திட்டங்கள் அமுல் படுத்தப்பட்டு வருவதுடன் வீடற்றோருக்கு வீடுகள் சொந்தமாக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால் 90 சதவீத தோட்டத் தொழிலாளர்களைக் கொண்ட மலையகத்தில் மிக அண்மையிலேயே வீடமைப்பு திட்டங்கள் சிறிய அளவில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. இத்திட்டத்தின் கீழ் தொழிலாளர்களுக்கு வீடு முழுமையாக

சொந்தமாக்கப்படுவதற்கு மாறாக அவர்களுக்கு இணையுரிமை வழங்கப்படுகிறது. அதே வேளை ஒரு தனியான கொள்கையின் அடிப்படையில் ஒரு தனியான அமைச்சின் கீழ் மேற் கொள்ளப்படாது, பல்வேறு அமைச்சின் கீழ் பல்வேறு திட்டங்களின் கீழ் வீடமைப்பு திட்டங்கள் மலையகத்தில் மேற்கொள்ளப்படுகிறது. இது சர்வதேச சமவாயங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள உறுப்புரைகளுக்கும் இலங்கையின் அரசியல் யாப்பில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள உரிமைகளுக்கும் முரணான நடவடிக்கையாகும்.

ஒரு புறம் நாட்டின் பிரஜையென்ற ரீதியில் மலையக மக்களின் மனித உரிமைகள் இந்நடவடிக்கைகளின் மூலம் மீறப்படுவதுடன், இனம் என்ற ரீதியில் ஒரு சிறுபான்மை இனத்தின் மனித உரிமைகள் மீறப்படும் நடவடிக்கையாக இது அமைகின்றது. இதனால் இம்மனித உரிமை மீறல்களை கண்டித்து, இம்மனித உரிமையை வென்றெடுப்பது மலையகத்தின் கடமையாகும். இச்செயற்பாட்டினை முன்னெடுப்பதற்கு ஒரு உந்து சக்தியாக அமையும் வகையில், சர்வதேச சமவாயங்களிலும், இலங்கை அரசியல் யாப்பிலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள உறுப்புரைகளை இச்சிறு நூலில் இணைத்துள்ளதுடன் தற்போது மலையகத்தில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட வரும் வீடமைப்புகள் பற்றிய கட்டுரையும் இச்சிறுநூலில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது.

இன்றைய இந்திய வம்சாவழி மலையக மக்கள் ஏனைய சமூகத்தினரைப் போல் சுதந்திரமாக நடமாடக்கூடிய, சமூக அசைவியக்கத்தைக் கொண்ட சமூகமாகத் திகழ வேண்டுமாயின் அவர்களுக்காக நிர்மாணிக்கப்படும் வீடுகள் அவர்களுக்குச் சொந்தமாக வேண்டும். மலையகத்தோர் வீட்டுரிமையற்றவர் என்ற நிலைமை உடைத்தெறிவது இன்றியமையாததாகும்.

இச்சிறு நூலை வாசிப்போர் வீட்டுரிமை தொடர்பாக மலையக மக்கள் மத்தியில் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தி அவர்களது வீட்டுரிமையைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு உந்து சக்தியாக செயற்படும்படி அன்புடன் வேண்டுகிறோம்.

சமூக அபிவிருத்தி நிறுவகம்
652/3, பேராதனை வீதி
கண்டி

வீட்டுரிமை தொடர்பான சர்வதேச பிரகடனங்களும் சமவாயங்களும்

1948 ம் ஆண்டு பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட மனித உரிமை சாசனத்தின் 25

(1) உறுப்புரை

ஒவ்வொருவரும், உணவு, உடை, வீடு, மருந்து கவனிப்பு அவசியமான சமூக சேவைகள் என்பன உட்பட தமதும், தமது குடும்பத்தினரதும் உடனலத்துக்கும், நல்வாழ்விக்கும், போதுமான வாழ்க்கைத்தரத்திற்கும் உரித்துடையர். அத்துடன், வேலையின்மை, நோய், இயலாமை, கைம்மை, முதுமை மற்றும் வேறு காரணிகளினால் வாழ வழியின்மை ஏற்படும் போது பாதுகாப்பிற்கு உரித்துடையோராவர்.

பொருளாதார, சமூக மற்றும் கலாசார உரிமைகளுக்கான சர்வதேச சமவாயம் (1966) 1976 ஜனவரி 3ம் திகதி முதல் அமுலுக்கு வந்தது.

உறுப்புரை 11(1)

இச்சமவாயத்தை அங்கீகரிக்கும் அரசுகள். ஒவ்வொருவரும் அவரது குடும்பத்தினரும் போதியளவு உணவு, உடை, மற்றும் வீடு என்பவற்றை கொண்டிருக்க உரித்துடையர் என்பதை அங்கீரிப்பதுடன், வாழ்க்கை நிலைமைகளின் தொடர்ச்சியான அபிவிருத்திக்கும் உரித்துடையர் என்பதை அங்கீகரிக்கின்றன. இவ்வுரிமைகள் யதார்த்தமாகும் வகையில் உகந்த நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளும்.....

அனைத்து வகையிலான இனப்பாகுபாடுகளை இவ்வாறு தொழிக்கும் சர்வதேச சமவாயம் (1965) 1969 ஜனவரி 4ம் திகதி முதல் அமுலுக்கு வந்தது.

உறுப்புரை 5 (e) (111)

சமவாயத்தின் உறுப்புரை 2ல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவாறு அடிப்படை கட்டுப்பாட்டிற்குமைய அரசுகள் அனைத்து வகையான இனப்பாகுபாடுகளை தடை செய்து அவற்றினை இல்லாதொழித்து ஒவ்வொருவரினதும் உரிமையை உத்தரவாதப்படுத்த வேண்டும். இனக்குழுமம், நிறம், அல்லது தேசிய இனம், அல்லது இனவம்சாவழியினர் என்ற அடிப்படையில் சிறப்புரிமைக்காட்டாது, சட்டத்தின் முன் சமம், குறிப்பாக கீழ்காணும் உரிமைகளை ..... (e) சிறப்பாக..... 111 வீட்டிற்கு காண உரிமை

பெண்களுக்கெதிரான அனைத்துப் பாலு பாலுங்களையும் இல்லாதொழிக்கும் சர்வதேச சமவாயம் (1972). 1981 செப்டம்பர் 3ம் திகதி முதல் அமுலுக்கு வந்தது

உறுப்புரை 14 (2) (b)

கிராமப்புறங்களில் ஆணும் பெண்ணும் சமம், கிராம அபிவிருத்திகளில் அவர்கள் பங்கு கொள்கின்றார் மற்றும் அதன் பயனைப் பெறுகின்றனர் என்பதை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் பெண்களுக்கெதிரான பாலுப்பாலுகளை இல்லாதொழிக்க அரசுகள் உரிய நடவடிக்கைகளை மேற் கொள்ள வேண்டும். சிறப்பாக பெண்களின் உரிமைகளான.....

(b)வாழ்வதற்கு போதியளவு நிலைமைகள், சிறப்பாக வீடு, சுகாதார வசதி, மின்சாரம், தண்ணீர் விநியோகம், பிரயாண வசதி, மற்றும் தொடர்பு சாதனங்கள், என்பவற்றிற்கான வாய்ப்பினை உத்தரவாதப்படுத்த வேண்டும்.

சிறுவர் உரிமைக்கான சர்வதேச சமவாயம் (1989), 1990 செப்டம்பர் 2 முதல் அமுலுக்கு வந்தது.

தேசிய நிலைமைகளுக்கமைய மற்றும் அவர்களது வாய்ப்பிற்கமைய பெற்றோர்களும், மற்றும் பிள்ளைக்குப் பொறுப்பான ஏனையவர்களுக்கும் உதவி செய்யும் வகையில் அரசுகள் உகந்த நடவடிக்கைகளை மேற் கொள்ள வேண்டும். தேவைப்படின் குறிப்பாக போஷக்கு, உடை மற்றும் வீடு தொடர்பான விடயங்களில் பொருள் உதவியும் மற்றும் ஆதரவு நிகழ்ச்சித் திட்டங்களையும் வழங்க வேண்டும்.

மேற் கூறப்பட்டுள்ள அனைத்து சமவாயங்களிலும் இலங்கை அரசு கைச்சாத்திட்டுள்ளது. இச்சமவாயங்களில் கையொப்பமிடுவதானது கையொப்பமிட்ட அரசுகள் அதனை சட்ட ரீதியாகப் நடைமுறைப்படுத்தக் கடமைப்பட்டுள்ளது.

இதேவேளை இவங்கை அரசாங்கம் தமது அரசியல் யாப்பின் அத்தியாய vi இல் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளது.

உறுப்புரை-27

27.இ. போதிய உணவு, உடை, வீட்டு வசதி, வாழ்க்கை நிலைமைகளில் தொடர்ச்சியான சீர்திருத்தம், ஓய்வு நேரத்தை முழுமையாகத் துய்த்தல், சமூக, கலாசார வாய்ப்புக்கள் என்பன உட்பட, எல்லாப் பிரசைகளும் அவர்களது குடும்பத்தினரும் போதியதான வாழ்க்கைத்தரத்தை அனுபவித்தல்.

மலையக மக்கள் விட்டுரிமையை வென்றெடுத்தாக வேண்டும்

ஏனைய உலக நாடுகளுடன் ஒப்பிடுகையில் இலங்கை ஐக்கிய நாடுகள் சபையினால் பிரகடனப் படுத்தப்படும் பிரகடனங்களை அமுல்படுத்துவதில் முன்னணி வகிக்கின்றது. அந்த வகையில் நாட்டில் வீடற்றோருக்கு வீடு வழங்கும் முயற்சியில் ஆசியாவிலேயே முதன்மை பாத்திரத்தை இலங்கை வகித்து வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. நிலமற்றோருக்கு நிலத்தையும், வீடற்றோருக்கு வீடுகளையும் வழங்கும் முயற்சியை ஐம்பதுகளில் இலங்கை ஆரம்பித்த போதிலும் முறையாக வீடற்றோருக்கு வீடுகள் வழங்கும் திட்டத்தை எழுப்புகளில் பின்னிறுதியிலேயே முன்னெடுத்தது. 1997 ஆம் ஆண்டு வீடற்றோருக்கு வீடு வழங்கும் திட்டத்தை இலங்கை அரசாங்கம் ஆரம்பித்ததுடன், இதனைத் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளும் வகையில் தேசிய வீடமைப்பு அதிகார சபையை 1979 இல் உருவாக்கியது. அதன் பின்னர் அன்று முதல் பாரிய நிகழ்ச்சி திட்டங்களை அரசாங்கம் நடைமுறைப் படுத்தியது. முறையே ஒரு லட்சம் வீடமைப்பு திட்டம், பத்து லட்சம் வீடமைப்பு திட்டம் மற்றும் 1.5 மில்லியன் வீடமைப்புத் திட்டம் என்பன அமுல்படுத்தப்பட்டன. வீடற்றோருக்கு வீடு வழங்கும் திட்டத்தை பொறுத்த மட்டில் இலங்கை அரசாங்கம் குறிப்பாக மறைந்த ஜனாதிபதி ஆர்.பிரேமதாசாவின் கீழ் செயற்பட்ட வீடமைப்பு அமைச்சு பாரிய ரீதியில் வீடமைப்புத் திட்டங்களை மேற் கொண்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. 1987 ஆம் ஆண்டை யாவருக்கும் வீடு என்ற ஆண்டாகப் பிரகடனப்படுத்தும்படி ஐக்கிய நாடுகள் சபையை இலங்கை கோரியது. அதன்படி ஐ.நா. சபை யாவருக்கும் புகலிடம் ஆண்டாக 1987 ஆம் ஆண்டை பிரகடனப்படுத்தியது. இலங்கை வீடற்றோருக்கு வீடு வழங்குவதில் ஆசியாவில் முன்னணி இடத்தை வகித்த போதிலும் தமது நாட்டுக்குள்ளேயே ஒரு பிரிவினருக்கு பாரபட்சம் காட்டியது.

தோட்டத்துறை வீடமைப்புகளும் விட்டுரிமையும்

இலங்கையின் சிறுபான்மை இனங்களின் ஒன்றான மலையகத் தமிழ் மக்கள் பெருந் தோட்டத் துறையிலேயே பெரும்பான்மையாக வாழ்கின்றனர். இன்றும் தேயிலை, இறப்பர், மற்றும் தென்னந் தோட்டத்துறையைப் பொறுத்தமட்டில், வெள்ளையர்களால் கட்டப்பட்ட லயன் காம்ப்ராக்களிலேயே இம்மக்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இவ்லயன் காம்ப்ராக்கள் தொழிலாளர்களுக்கு போதிய அடிப்படை வசதிகளை கொண்டதாக அமையவில்லை என்ற கருத்து, ஐம்பதுகளிலேயே முன்வைக்கப்பட்டது. தோட்டத்துறை காணப்படும் அனைத்து நாடுகளிலும் இந்நிலை காணப்பட்டதால், 1958ம் ஆண்டு உலக தொழிலாளர் ஸ்தாபனம் தோட்டத்துறை தொழிலாளர்களுக்கு வாழ்வதற்கு உகந்த வீடு வழங்கும்படி பிரகடனம் ஒன்றை வெளியிட்டது. இதற்கமைய இலங்கை அரசாங்கம் இலங்கையின் தோட்ட உரிமையாளர்களை தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு

சிறந்த வீடுகளை வழங்கும்படி பணித்தது. இதன் பின்னர் அன்றைய உரிமையாளர்கள் (வெள்ளையர்)தோட்ட தொழிலாளர்களுக்கு மாடி லயன்கள் உட்பட இரு வீடுகளை நிர்மாணிக்கும் முயற்சிகளை மேற் கொண்டனர். ஆயினும் இது இடையில் கைவிடப்பட்டது.

1958ல் நிர்மாணிக்கப்பட்ட மாடி வீடுகள்

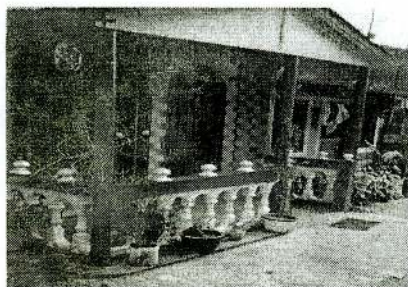

1954ல் நிர்மாணிக்கப்பட்ட மாடி வீடுகள்

1972-75 இல் தோட்டங்கள் தேசியமயமாக்கப்பட்டபின், 1978 ஆம் ஆண்டு முதல் ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கியின் உதவியுடன் இரு இணை வீடு அமைப்பு திட்டங்களை அரசாங்கம் சில தோட்டங்களில் மேற்கொண்டது. 1978ஆம் ஆண்டுற்கும் 1980ஆம் ஆண்டிற்கும் இடையில் 3,749 இரு இணை வீடுகள் தொகுதியினை தோட்டத்துறையில் கட்டி முடித்தது. 1982 ஆம் ஆண்டு முதல் வருடம் 500 வீடுகளை கட்டி முடிக்கும் திட்டத்தினை அரசாங்கம் மேற் கொண்டது. இவ்வாறு கட்டப்பட்ட வீடுகள் அனைத்தும் தோட்ட முகாமைத்துவத்திற்கே சொந்தமாக்கப்பட்டன ஆனால் இக்காலக்கட்டத்தில் அரசினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஏனைய வீடமைப்பு திட்டங்களை பொறுத்தமட்டில் அவ்வீடுகள், வீட்டினைப் பெறுபவர்களுக்கே சொந்தமாக்கப்பட்டது. தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு வீடு சொந்தமாக்கப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கை 1987 இலேயே வலுப்பெற ஆரம்பித்தது. 1986ஆம் ஆண்டு நாடாளுமன்றக்கு குடியரிமை வழங்கும் திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வந்ததைத் தொடர்ந்து நாமும் இந்தநாட்டிற்குரியவர் என்ற உணர்வு மலையக மக்கள் மத்தியில் மேலும் வலுப் பெற்றதுடன், நாட்டின் ஏனையோருக்கும் கிடைக்கும் உரிமைகள் எமக்கும் கிடைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணமும் வலுப்பெற்றது. இச்சூழலிலேயே 1987ஆம்ஆண்டு சர்வதேச குடியிருப்பு வருடமாக ஐ.நா.சபையினால் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது. இச்சந்தர்ப்பத்தில் மறைந்த அமைச்சர் செளமிய மூர்த்தி தொண்டமான் அவர்கள் தோட்ட குடியிருப்புக்களை தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கே சொந்தமாக்கும் படி கோரிக்கை விடுத்தார். அதேவேளை ஏனைய தொழிற் சங்கத்தலைவர்கள் வாழ்வதற்கு உகந்ததற்ற லயன் காம்பிராக்களை உடைத்தெறிந்து புதிய வீடுகளை அடிப்படை வசதிகளுடன் நிர்மாணித்து அதனை தோட்டத்

தொழிலாளர்களுக்கு சொந்தமாக்கும் படி கோரினர். எவ்வாறாயினும் இக் கோரிக்கைகளுக்கு செவிமடுத்த திரு.பிரேமதாச அவர்கள் தோட்டத்துறையின் உற்பத்தியை பாதிக்காத வகையில் தோட்டங்களின் எல்லைப்பகுதிகளில் 10பேர்ச் காணியை தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு வழங்கி சுய வீடமைப்பு முறையை அறிமுகம் செய்ய முன் வந்தார். ஆனால் தோட்டத் தொழிலாளர்களினால் சுய வீடமைப்பு திட்டத்தின் கீழ் வீடுகளைக் கட்டி கொள்ள முடியாது எனக் கூறி மறைந்த தொண்டமான் அவர்கள் அதனை எதிர்த்தார். எவ்வாறாயினும் வீட்டுப்பிரச்சினை உட்பட ஏனைய அபிவிருத்தி விடயங்கள் தொடர்பாக இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸ் மற்றும் இலங்கை தேசிய தோட்டத் தொழிலாளர் சங்கத்தை அழைத்து. 1987ஆம் ஆண்டு ஜூலை 4-5 ஆம் திகதிகளில் இரு நாள் செயலமர்வினை அரசு பெருந் தோட்டயாக்கம் நடாத்தியது. அதன் இறுதியில் வீடுகள் தொடர்பாக கீழ் காணும் இணக்கம் கண்டன. இது தொடர்பாக அரசு பெருந் தோட்டயாக்கம் சுற்று நிருபம் இல 633 மூலம் அனைத்து தோட்ட அதிகாரிகளுக்கும் பின்வரும் அறிவுறுத்தலை அனுப்பி வைத்தது.

தொழிலாளர் ஒருவரால் திருத்தி அமைக்கப்பட்ட லயன் வீடு

புதிய வீட்டுக் கொள்கை

தோட்ட எல்லையோரங்களில் வீடுகள் கட்டுவது தொடர்பான புதிய வீட்டுக் கொள்கையின் முக்கிய கூறுகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

- (அ) வீட்டைக் கட்டிக் கொள்ள விரும்பும் ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் சாதாரண வாடகை அடிப்படையில் பத்து பேர்ச் காணி 30 வருடகுத்தகைக்கு வழங்கப்படும்.
- (ஆ) 15வருடத்தில் மீள் செலுத்த கூடியவாறு 9% வட்டி அடிப்படையில் ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் ரூபா 20,000 கடன் வழங்கப்படும்.
- (இ) தோட்ட பிராந்திய முகாமையாளர், தேசியவீடமைப்பு அதிகார சபைத்தலைவர், அரசாங்க அதிபர், உதவி அரசாங்க அதிபர் இருபெரும் தொழிற்சங்கங்களின் பிரதி நிதிகள் மற்றும் உள்ளூராட்சி சபை ஆணையாளரை கொண்ட வீடமைப்பு குழு ஒவ்வொரு பிராந்தியத்திலும் உருவாக்கப்படும்.
- (ஈ) குடும்பங்களுக்கான காணி தன்னார்வ அடிப்படையில் தெரிவு செய்யப்படும்.

முதலில் வருவோருக்கு முதலில் வழங்கப்படும் என்பதன் அடிப்படையில் வழங்கப்படும்.

(உ) உள்ளக கட்டமைப்பு வசதிகளான பாதை மற்றும் தண்ணீர், முகாமைத்துவத்தினால் வழங்கப்படும். உள்ளூர் அதிகார சபையிலிருந்து மின்சாரம் பெறப்படும். வீட்டுக்கான வயரிங் மற்றும் மின் மாணி (மீட்டருக்கான) செலவு வீட்டு உரிமையாளரிடமிருந்து பெறப்படும்.

இதனைத் தொடர்ந்து 1992 ஆம் ஆண்டு தோட்டங்கள் தனியார்மயமாக்குவதற்கான முயற்சிகள் மேற் கொள்ளப்பட்ட வேளையில் தொழிற்சங்கங்கள் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வீட்டுரிமையை ஒரு கோரிக்கையாக முன் வைத்தன. மறுபுறம் தோட்ட முகாமைத்துவத்தை பொறுப்பேற்க முன் வந்த தனியார் கம்பனிகள் தோட்டக் குடியிருப்பு பராமரிப்புகளையும், சமூகநலச் சேவைகளையும் பொறுப்பேற்க முன்வர வில்லை. இந்நிலையில் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் சமூக நல மேம்பாட்டினைக் கவனிக்கவேண்டியான ஒரு நிறுவனத்தை உருவாக்குவதென அரசாங்கம் முடிவு செய்ததுடன் தொழிற்சங்கங்களும் அதற்கு இணக்கம் தெரிவித்தன. இதன் விளைவாக பெருந் தோட்டத்துறை வீடு மற்றும் சமூக நல நிதியம் (டிர்ஸ்ட்) உருவாக்கப்பட்டது. இவ் வமைப்பின் நிறைவேற்றுக் குழுவில் இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரசுக்கும், இலங்கை தேசிய தோட்டத் தொழிலாளர் சங்கத்திற்கும் அங்கத்துவம் வழங்கப்பட்டது. இதே வேளை தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டுவதற்கு காணி வழங்குவதுடன் அவை இணையுரிமையை கொண்டிருக்கும் எனவும் அதற்காக தனியான தோட்ட வீடமைப்பு கூட்டறவு சங்கம் அமைக்கப்படும் எனவும் அரசாங்கம் மலையக தொழிற்சங்கங்களுக்கு உத்தரவாதமளித்து, இ.தொ.கா. முதன்மையாக அனைத்து மலையக தொழிற்சங்கங்களும் இதனைக் ஏற்றுக் கொண்டன. நாட்டின் ஏனைய பிரஜைகளுக்கு வீட்டுக்கான காணி சொந்தமாக வழங்குகையில், தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு அவ்வுரிமை மறுக்கப்பட்டது. அதாவது வீட்டிற்கான காணியும், வீடும், தோட்டவீடமைப்பு கூட்டறவுச் சங்கத்திற்கும் சொந்தமாக்கும் திட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இப் பாரபட்சத்தை தொழிலாளர் அறியாததால் இவ்மனித உரிமை மீறல் தொடர்பாக மலையகத்தில் பெரும் எதிர்ப்பு கிளம்பவில்லை. இக்கட்டுரையாளர் தோட்டத் தனியார் மயமாக்கல் தொடர்பாக, மலையகத் தொழிற்சங்க தலைவர்களை 1992 இல் வொய்ஸ் ஒப் வொய்ஸ்லஸ் என்ற ஆங்கில சஞ்சிகைக்கு பேட்டி கண்ட வேளையில், நாட்டின் ஏனைய பிரஜைகளுக்கு வீட்டுரிமை அவர்களுக்கே வழங்குகையில் ஏன் மலையகத் தொழிலாளர்களுக்கு மட்டும் இணை வீட்டுரிமை வழங்க வேண்டும். அதாவது கூட்டறவுச் சங்கத்திற்கும், குறிப்பிட்டத் தொழிலாளர்களுக்கும் ஏன் அவ்வீடு சொந்தமாக இருக்க வேண்டும் என்பதை ஏற்றுக் கொண்டீர்கள் என மறைந்த திரு.தொண்டமானிடம் வினவிய போது அவர் கூறியதாவது “தோட்டத் தொழிலாளி தமது வறுமையின் காரணமாக அதனை விற்று விடுவான்

அதனாலே நான் இதற்கு ஒத்துக்கொண்டேன்.” எனக் கூறினார்.

இதற்கமைய இன்று மலையகத்தின் அனைத்து பாரிய தோட்டங்களிலும் தோட்ட வீடமைப்பு கூட்டறவுச் சங்கம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. புதிய வீடு கட்டுதல் அல்லது இருக்கும் லயன் காம்பிராக்களை விஸ்தரித்தலுக்கான முயற்சிகள் மேற் கொள்ளப்படின குறிப்பிட்ட தொழிலாளி கூட்டறவு சங்கத்தில் அங்கம் பெறுதல் வேண்டும். தொழிலாளி தனது பணத்தைக் கொண்டு வீட்டைக் கட்டிய போதும் ஈற்றில் வீடு கூட்டறவு சங்கத்திற்கும் சொந்தமாக இருக்கம். இது தொடர்பாக திறைசேரியின் பிரதிச் செயலாளர் 1993 ஏப்பிரல் 12 ஆம் திகதியன்று உணவு மற்றும் கூட்டறவு அமைச்சின் செயலாளருக்கும் அனுப்பிய கடிதத்தில், தோட்ட வீடுகளின் உரித்துடைமைப்பற்றி குறிப்பிடுகையில்.

தோட்ட எல்லைகளில் 7 பேர்ச் காணியில் கட்டப்பட்ட வீடுகள்

2. ரிமைச் சான்றிதழ்

8.1 அரசாங்கம் தொழிலாளர் வீடுகளின் அதிகாரத்தை கூட்டுறவுச்சங்கத்திற்கு வழங்க விளைகின்றது என்பதை வெளிப்படுத்தும் வகையில், தொழிலாளர்கள் வீடுகளது உரிமைச்சான்றிதழை ஆரம்ப குழுவிற்கு வழங்க உத்தேசித் துள்ளது. இச்சான்றிதழ் இருக்கும் கட்டிடங்களை மட்டும் உள்ளடக் கும்.(தோட்டம், காய்கறி தோட்டம் முதலியன நீங்கலாக) ஏனெனில் தொழிலாளர்களது வீட்டினையும் அத்தோடு சேர்ந்த இடங்களை சரியான நில அளவீடு செய்யாது அடையாளம் காண முடியாது.

8.2 வீடுகள், தோட்டங்கள். பயிர்ச்செய்கை பகுதிகள் நில அளவீடு செய்து அடையாளம் காணும் வரை தற்போதுள்ள காணிப்பகுதிகளை அனுபவிக்க தொழிலாளர்களுக்கு முடியும்.

இதன் படி தற்போது தோட்ட கூட்டுறவுச்சங்கம் உருவாக்கப்பட்டு அனைத்து தோட்ட டிவிசன்களையும் உள்ள லயன்கள் மாத்திரம் தோட்ட வீடமைப்பு கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கு சொந்தமாக்கப்பட்டுள்ளது. சில தோட்ட வீடமைப்பு கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு இது வரை லயன்களுக்கான உரிமைச் சான்றிதழ் வழங்கப்படவில்லை.

தற்போது பெரும்பான்மையாக காணப்படும் லயன் வீடுகள் 1924 ல் கட்டப்பட்டது

1930ல் அமைக்கப்பட்ட லயன் காம்ப்ளாக்கள்

1993க்குப் பின்னர் முன்னெடுக்கப்பட்ட வீடமைப்புத் திட்டங்கள்

1993 ஆம் ஆண்டு வரை தோட்டத் துறையில் வீடமைப்புத்திட்டங்கள் மேற்கூறப்பட்டதற்கமைய முன்னெடுக்கப்பட்டன. ஆயினும் 1994 ஆம் ஆண்டு திருமதி சந்திரிக்கா தலைமையிலான அரசாங்கம் பதவியேற்றப் பின் தோட்டத்துறை வீடமைப்பில் புதிய திட்டங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. தோட்டத்துறை அமைச்சு, தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்காக இரண்டு லட்சம் சுய வீடமைப்புத் திட்டத்தை 1995 ஆம் ஆண்டு செப்டெம்பர் 16 ஆம் திகதி ஆரம்பித்தது. இத்திட்டத்திற்கமைய 2000 ஆம் ஆண்டிற்குள் இரண்டு லட்சம் வீடுகளை கட்டி முடிக்க தீர்மானிக்கப்பட்டது. தோட்டத் தொழிலாளர் குடும்பங்கள் தமக்கே சொந்தமாக கொண்ட நவீன குடியிருப்புக்களை உருவாக்குவதே இத்திட்டத்தின் பிரதான குறிக்கோளாக அமைந்தது. இவ்வீடமைப்பு திட்டங்கள் சிங்கள தொழிலாளர்கள் அதிகமாக வாழும் கீழ் நாடு தோட்டங்களிலேயே முன்னெடுக்கப்பட்டன. இத்திட்டத்தின் படி தோட்டங்களின் எல்லைப் பகுதிகளில் பத்து பர்சீ வீதம் ஒவ்வொரு குடும்பத் திற்கும் காணி சொந்தமாக வழங்கி வீடுகட்ட கடன் வழங்கப்பட்டது. இதனையே கீழ்காட்டப்பட்டுள்ள மத்திய வங்கி அறிக்கையில் பத்து வீதமான தோட்ட தொழிலாளர்கள் சொந்த வீட்டினை கொண்டிருக்கும் வரைப்படத்தினை காண்கிறீர்கள்

Table 3.14 Houses by Type of Ownership (Percentages)

Type of Ownership	Urban	Rural	Estate	All Sectors
Self Owned	84.5	10.2	89.5	95.5
Govt. or Employer	1.9	74.7	4.6	0.4
Lease or Rent	9.1	1.2	2.5	1.6
Rent Free	3.6	13.2	2.9	2.1
Owend	0.9	0.7	0.5	0.4
Other				

(Source: Consumer Finances and Socio Economic Survey 1996/1997)

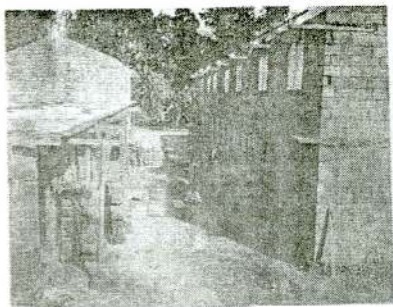
இத்திட்டம் மேல் நாட்டில் அறிமுகப்படுத்தப்படவில்லை. அதே வேளை, வீடமைப்பு நிர்மாணத்துறை மற்றும் பொது விடயங்கள் தொடர்பான அமைச்சு 1996 ஆம் ஆண்டு முதல் ஆறு வருடத்திட்டமொன்றினை அறிமுகப் படுத்தியது. இத்திட்டத்தின் படி ஆறு வருடத்திற்குள் 483 தோட்டங்களில் கிராம அமைப்பினைக் கொண்ட குடியிருப்புக்களை உருவாக்குவது இதன் பிரதானக் குறிக்கோளாகும். கடை வசதிகள், வீட்டுக் கைத்தொழில் கடைகள், சிறுதொழிந்துறைகள் மற்றும் போக்குவரத்து வசதிகள் உட்பட நவீன வசதிகளைக் கொண்ட குடியிறுப்புகளை உருவாக்குவது இதன் முக்கிய குறிக்கோளாக அமைந்தது. இத்திட்டம் இதுவரை அமுல்படுத்தப்படவில்லை.

கடன் வழங்கும் நிறுவனங்களும் ஊழியர் சேமலாபநிதியும்

ஆயினும் 1993 ஆம் ஆண்டு முதல் தோட்டங்களில் அமுல்படுத்தப்படும் வீடமைப்புகளுக்கு தேசிய வீடமைப்பு அபிவிருத்தி அதிகாரச்சபை வீடு கட்டுவதற்கு கடன் வழங்கி வருகின்றது. இவை மட்டுமல்லாது அரசு ஈட்டு முதலீட்டு வங்கி, இலங்கை வங்கி, மக்கள் வங்கி என்பனவும் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்ட கடன் வழங்கி வருகின்றன. இவையனைத்தும் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் ஊழியர் சேமலாப நிதியை பிணைப்பணமாக வைத்தே வழங்கப்படுகிறது. இக் கடன் யாவும் 15 வருடத்திற்குள் மீள் செலுத்த வேண்டிய கடன்களாகும். தோட்ட முகாமைத்துவத்தினால் சிபாரிசு செய்யப்படுபவர்களுக்கு இக்கடன் வழங்கப்படும். குறிப்பிட்டத்தோட்ட தொழிலாளி 5 வருடத்திற்கு மேல் வேளை செய்த நிரந்தர ஊழியராக இருக்க வேண்டும். அவ்வாறானவர்களுக்கு மட்டுமே வீடு கட்டக் கடன் வழங்கப்படும்.

ஆட்சி மாற்றத்துடன் அறிமுகப் படுத்தப்பட்ட மாடி லயன் வீடமைப்புத் திட்டம்

பிரதமர் ரணில் விக்கிரமசிங்கஹவின் அரசாங்கம் ஆட்சிக்கு வந்த பின் வீடமைப்பு நிர்மாணத்துறை அமைச்சராக பதவியேற்ற திரு. ஆறுமுகன் இராமனாதன் தொண்டமான் புதிய மாடி லயன் வீடமைப்பு திட்டத்தை தோட்டத்துறைக்கு அறிமுகப்படுத்தியுள்ளார். இவ்வீடமைப்பு திட்டம் ஏலவே நகர் புற சேரி வீடமைப்புத்திட்டத்தை ஒத்ததாக அமைந்துள்ளது. நகர் புறத்தில் காணப்படும் நிலப்பிரச்சினையைக் கருத்திற் கொண்டு நகர் புற சேரிகளில் காணப்படும் வீடுகளை உடைத்து, அதனிடத்தே மாடி வீடுகளைக் கட்டுவதன் மூலம் வீட்டுச்சதுர அடிப்பரப்பை விஸ்தரிப்பது இதன் நோக்கமாகும். இவ்வாறு கட்டப்படும் வீடுகளுக்கான கடனை 30 வருடங்களில் வட்டியுடன் செலுத்த வேண்டும் மீள் செலுத்திய பின்னர் வீடு குறிப்பிட்ட நபருக்கு சொந்தமாகும்.

2003 ல் நிர்மாணிக்கப்படும் மாடி வீடுகள்

புதிய மாடி வீடுகள்

இத்திட்டத்தினைக் வீடமைப்பு நிர்மாணத்துறை அமைச்சர் ஆறுமுகன் இராமநாதன் தொண்டமான் தற்போது மலையகத்தின் ஹற்றன் பகுதியில் அறிமுகப்படுத்தியுள்ளார். மலையகத் தோட்டங்களில் காணப்படும் லயன் வீடுகள் உடைக்கப்பட்டு அவை மாடி லயன் வீடாகக்கட்டப்படுகின்றன. மேலும் இரு அறைகள் அதிகரிப்பது இதன் பிரதான நோக்கமாகும். அதாவது தற்போது இருக்கும் லயன்களுக்கு பதிலாக மாடி லயன்களை கட்டவதாகும். (இவ்வாறான மாடி வீடுகள் ஏலவே குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது போல் வெள்ளையர் களினால் 1958 ஆம் ஆண்டுகளிலேயே ஹற்றன், பதுள்ள போன்ற பகுதிகளில் கட்டப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.)

வறுமைக்குறைப்பு மூல உபாயத்தின் கீழ் இரண்டு லட்சம் வீடமைப்பு நிகழ்ச்சித் திட்டம்

மேற்கூறப்பட்ட அனைத்து தோட்டத்துறை வீடமைப்புத் திட்டங்களுடன் தற்போதைய அரசாங்கத்தால் முன்வைக்கப்பட்டுள்ள தேசிய ரீதியான வறுமைக்குறைப்பு மூல உபாயத்திட்டத்தின் கீழ் இரண்டு லட்சம் வீடுகளை ஏழாண்டுக்குள் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு (சுய வீடமைப்புத் திட்டத்தின் கீழ்) கட்டிக் கொடுக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இவ்வீடுக்காக வழங்கப்படும் கடன் மீளச்செலுத்தப்பட்டப் பின் அவ்வீடுகளை அவர்களுக்கு சொந்தமாக்குவது பற்றி பின்னர் ஆலோசிக்கப்பட உள்ளதாக இவ்வறுமைக் குறைப்பு திட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதாவது கடனை மீளச் செலுத்தியப் பின் குறிப்பிட்ட நபருக்கு சொந்தமாக்குவது பற்றி தீர்மானிக்கப்பட உள்ளதாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

கடனை மீள் செலுத்தலும் வீட்டுரிமையும்

தற்போது நாட்டில் வீடற்றோருக்கு வீடு சொந்தமாக வழங்குவதற்காக அரசாங்கம் பல வீடமைப்புத் திட்டங்களை அமுல்படுத்தி வருகின்றது. கிராமப்புற மக்களுக்காக ஜன உதான வீடமைப்புத் திட்டம், நகர் புற மக்களுக்காக சேரி மீள் குடியேற்றத்திட்டம், மீள்வீடமைப்புத் திட்டம் என பல வீடமைப்புத் திட்டங்களை அமுல்படுத்தி வருகின்றது. நகர் புற சேரி மீள் குடியேற்றத் திட்டத்தை தவிர ஏனைய வீடமைப்புத் திட்டங்கள் ஆகக் குறைந்தது 10 பேர்ச் காணியைக் கொண்ட திட்டங்களாகும். வீட்டுக்கான கடனை மீள் செலுத்திய பின் வீட்டினதும் காணியினதும் முழு உரிமை கடனை மீள் செலுத்திய நபருக்கே சொந்தமாகும்.

ஆனால் தோட்டத் தொழிலாளர்களைப் பொருத்த மட்டில் இதற்கு மாறான முறைகளே பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றது. தற்போது அறிமுகப்படுத்தப்படவுள்ள இரண்டு லட்சம் வீடமைப்பு திட்டம் முதல், ஏலவே அமுலிலுள்ள வீடமைப்புத்திட்டங்கள் வரைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் தமது ஊழியர் நம்பிக்கை நிதியை பிணையாக வைத்தே வீட்டிற்கான கடனைப் பெற வேண்டும். அவ்வாறு கடனைப் பெறும் நபர் தோட்ட வீடமைப்பு கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் அங்கத்துவம் பெறல் வேண்டும். தொடர்ந்து ஐந்து வருடத்திற்கு மேலாக நிரந்தரமாக தோட்டத்தில் வேலை செய்வவராக இருத்தல் வேண்டும். கடனைக் வட்டியுடன் மீள் செலுத்திய பின் வீடு குறிப்பிட்ட நபருக்கும் தோட்ட வீடமைப்பு கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கும் சொந்தமாக இருக்கும். அதன் படி தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு தமது வீட்டிற்கு யூரண உரிமை கோர முடியாது.

வீட்டை விட்டு வெளியேற்றல் உரிமையும் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கும்

இவற்றிற்கு மத்தியில் தற்போது தோட்ட முகாமைத்துவம் தோட்டத்தில் வேலையற்ற குடும்பங்களை தோட்டத்திலிருந்து வெளியேற்றும் முயற்சிகளை மேற் கொண்டு வருகின்றது. தோட்டத்துறை ஆரம்பித்த நாள் முதல் தோட்டத்தில் வேலை செய்யும் குடும்பங்களின் குடும்பத்தலைவர்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டால், அல்லது விலகிக் கொண்டால், அல்லது ஓய்வு பெற்றால் அத்துடன் அக்குடும்பத்தில் யாரேனும் தோட்டத்தில் வேலை செய்ய விட்டால் அக்குடும்பம் தோட்டத்தை விட்டு வெளியேற்றப்படும். எழுபதுகளின் பின்னிறுதியில் தோட்டத் தொழிற்சங்கங்கள் இப்பிரச்சினை தொடர்பாக பல பேச்சுவார்த்தைகளை அரசாங்கத்துடன் மேற் கொண்டதன் பயனாக இவ்வதிகாரம் தற்காலிகமாக நிறுத்தப்பட்டது. ஆனால் தற்போது இவ் அதிகாரம் மீண்டும் வழங்கப்பட்டுள்ளது. வேலையற்ற தொழிலாளர் குடும்பங்களை வீட்டை விட்டு வெளியேற்றும் உரிமையை தரும்படி அரசாங்கத்திடம் 2001 டிசம்பரில் முதலாளிமார் சம்மேளனம் கோரியது. இவ்வுரிமை 2002 ஜனவரி மாதம் மீண்டும் முதலாளிமார் சம்மேளனத்திற்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. இதன்படி தற்போது, ஓய்வு பெற்ற ஒரு

சில தொழிலாளர்களுக்கு குறிப்பாக சாரதி, திருத்துனர், எழுது வினைஞ்ஞர், போன்ற சிலரை தோட்ட கம்பனிகள் வீட்டை விட்டு வெளியேறும் படி கூறியுள்ளது. தற்போது தோட்டத்தில் வேலையில்லாததனால் தோட்ட மக்களின் கணிசமானோர் வெளியிடங்களில் வேலை செய்கின்றனர். இதன் படி இவர்கள் அனைவரும் தோட்டத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படும் அச்சுறுத்தலை எதிர் நோக்கியுள்ளனர் அண்மைய தகவலின் படி இவ்வாறான குடும்பங்கள் சுமார் 5 ஆயிரம் உள்ளன

பத்து பேர் காணிக்கான உரிமை

ஏலவே குறிப்பிட்டதன் படி 1977 ஆம் ஆண்டு முதல் இது நாள் வரைத் தோட்ட புறங்களைத் தவிர்ந்த ஏனைய பகுதிகளில் அமுல்படுத்தப்பட்டு வரும் வீடமைப்புத்திட்டங்களைப் பொறுத்த மட்டில் வீட்டின் உரிமை அல்லது காணியின் உரிமை குறிப்பிட்ட நபருக்கே வழங்கப்படுகின்றது. நகரத்தை தவிர்ந்த ஏனைய பகுதிகளில் அமுல்படுத்தப்பட்டுவரும் வீடமைப்புத் திட்டங்களைப் பொறுத்தமட்டில், முதலில் பத்து அல்லது பதினைந்துபேர் காணிக்கான அத்தாட்சி உறுதிப்பத்திரம் குறிப்பிட்ட நபருக்கு வழங்கப் படுகிறது. இவ் அத்தாட்சி உறுதிப் பத்திரத்தை ஆதாரமாகக் காட்டி வீடு கட்டுவதற்கான கடனைக் குறிப்பிட்ட நபரால் பெற முடியும். இதன் மூலம் அவர் குறிப்பிட்ட காணிக்கு உரித்துடையவர் என உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது. அதே வேளை, நகர் புற வீடமைப்புக்களைப் பொறுத்தமட்டில் கடனை கட்டியவுடன் வீடு சொந்தமாக்கப்படுவதுடன், கடன் கட்டும் வரை அத்தாட்சியாக தற்காலிக உறுதி பத்திரம் வழங்கப்படுகின்றது. ஆனால் தோட்ட புற வீடமைப்புக்களை பொறுத்தமட்டில் அவ்வாறு செய்யப் படுவதில்லை.

மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளர்களை பொறுத்த மட்டில், அவர்கள் நிலமற்றத் தொழிலாளர்கள், மறுபுறம் இவர்கள் நிலமற்ற இனம். இதன்படி நோக்கின் மலையக மக்கள் வாழ்வதற்கான சொந்த நிலமற்ற இனத் தொழிலாளர்களாவர். இவ்நிலமற்ற இனத் தொழிலாளர்கள் தமது இனத் துவத்தைப் பாதுக்காத்துக் கொள்ள வேண்டுமாயின், ஆகக் குறைந்தது 10 பேர் காணியையாவது சொந்தமாகக் கொண்டிருக்க வேண்டும் இவ்வாறு கொண்டிருந்தால் மட்டுமே, இவ்வினத்துவ தொழிலாளர் தமக்கென சிறிதளவு சொந்த பூமியைக் கொண்டிருப்பதன் மூலம் தாம் குறிப்பிட்ட பிரதேசத்திற்குரியவன் என்ற நம்பிக்கையைக் கொண்டிருக்க முடியும். வீட்டினது உரிமை ஒரு தனிமனிதனது குடும்பத்தினது அபிவிருத்தியினை நிர்ணயிக்கும் அடித்தளமாகக் கருதப்படுகிறது. இந்த நிலையில் ஒரு பேர் காணிக்கூட இல்லாத மாடி வீட்டைக்கட்டி, 30 வருடத்திற்குள் மீள் கடனை செலுத்தும் முறையைச் தோட்ட தொழிலாளர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தினால் அவனை இன்னுமொரு நூற்றாண்டிற்கு நிலமற்றவனாக இருக்கச் செய்யும் என்பதில் ஐயமில்லை.

எனவே இன்று மலையக மக்கள் முன்னுள்ள உடனடிப் போராட்டம், வீட்டுரிமைக்கான போராட்டமாகும். மலையகத்தில் பாராளுமன்ற தலைமைகள் 10பேர்ச் காணி யுடனான சொந்தமான வீட்டுரிமைக்கான போராட்டத்தை முன்னெடுக்க வேண்டும். ஒரு குடும்பத்திற்கு 10 பேர்ச் காணியென்ற ரீதியில் பார்த்தால், தற்பொழுது லயன்களுக்கான ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் காணியை விட 5 சத வீதமான காணியே தேவைப்படும். இக்குறைந்தப்பட்ச காணியையே தோட்ட முகாமைத்துவங்கள் தரமுறுத்து வருகின்றன. இதனைப் போராடிப் பெறுவதற்கு தொழிற்சங்கத் தலைமைகள் தயங்குகின்றன. ஏனைய மக்களை போலல்லாது மலையக மக்களுக்கு இந்நியாயமான போராட்டத்தை வென்றெடுப்பது மிக இலகுவான காரியமாகும்.

மக்களின் நலன் கருதி தோட்ட காணிகளை பகிர்ந்தளிக்க அரசாங்கத்திற்கு உரிமையுண்டு. ஏனெனில் இன்றும் தோட்டத் காணிகளின் உரிமை அரசாங்கத்திடமே உண்டு. இதனால் தோட்ட முகாமைத்துவம் காணி வழங்க மறுக்கின்றது என்பதை காரணம் காட்டி, தற்பொழுது இருக்கும் லயன்களை உடைத்து, மாடி லயன்களை கட்டுவது அதற்கான பரிசாரம் அல்ல. மாடி லயன்களை கட்டுவதன் மூலம் தற்போது தனி அறைகளில் முடங்கிக்கிடக்கும் தோட்ட தொழிலாளர் குடும்பத்திற்கும் மேலும் இரண்டு அறைகள் கிடைக்குமே தவிர அக்குடும்பத்தின் வளர்ச்சிக்கேற்ப வீட்டினை விருத்தி செய்து கொள்ள வாய்ப்பு கிடைக்காது. தற்போது நிலவும் அனைத்து சமூக பிரச்சினை களும் தொடர்ந்து நிலவும். இவற்றையெல்லாம் விட முப்பது வருட கடனைக் கொண்டதாக மாடி வீட்டுத்திட்டம் இருப்பதால் தொழிலாளி குடும்பம் ஒன்று தாம் விரும்பினாலும் தோட்டத்தை விட வெளியேற முடியாத நிலை யேற்றப்படும். தோட்டங்களில் அமுல்படுத்தப்பட்டு வரும் வீடமைப்புத் திட்டங்களில் இதுவே தோட்ட தொழிலாளிகளுக்கு பெரிதும் பாதகமிழைக்கும் திட்டமாகும். பத்துபேர்ச் காணியின் உரிமை முழுமையாக தொழிலாளர் களுக்கு கிடைத்தால் தமது குடும்பத்தின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கேற்ப தமது வீட்டினை விஸ்தரிக்க வாய்ப்புண்டு. ஆனால் மாடி லயன் வீட்டைப் பொறுத்த மட்டில் இவ்வாய்ப்பு இல்லை. ஒரு பேர்ச் காணி கூட இல்லாத மாடி லயன்களுக்கான கடனை 30 வருடங்கள் செலுத்த வேண்டும். அதாவது தற் போது உள்ளக் குடும்பத்தின் அடுத்த தலைமுறையினரும் இக்கடனை செலுத்த வேண்டும். இவற்றுடன் ஒப்பிடும் பொழுது ஏலவே அமுல்படுத்த பட்டு வரும் 7 பேர்ச் காணியுடான வீடமைப்பு திட்டம் சிறந்ததாகும். இந்நிலையில் மலையக மக்கள் வீட்டுரிமை வென்றெடுக்கத் தவறின, தோட்டகட்டமைப்புடன் கட்டுப்பட்டுள்ள மலையக மக்கள் இன்னும் ஒரு நூற்றாண்டுக்கு அடிமைச் சமுதாயமாகவே வாழ நேரிடும். ஏனெனில் தோட்டங்கள் 90 வருட குத்தகைக்கு தனியார் கம்பனிக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. இன்று வீட்டுக்கான காணியை வழங்க மறுக்கும் தனியார் கம்பனிகள் தொடர்ந்தும் இந்நிலைப் பாட்டினையே பின்பற்றும் என்பதில் ஐயமில்லை, ஆகையால் 10பேர்ச்

காணியுடனான வீட்டுரிமைக்கான போராட்டத்தை முன்னெடுப்பது அத்தியவாசியமாகும். இது மலையக மக்களின் மண்ணுக்கான போராட்டமாகும். இவ்விடயத்தில் மலையகத்தின் அனைத்து தொழிற்சங்கங்களும் சிவில் அமைப்புகளும் ஒன்றிணைந்து குரல் கொடுக்கா விட்டாலும் தனித்தனியாகவேனும் குரல் எழுப்பல் வேண்டும். இவ்வரலாற்று போராட்டத்தை மலையகம் முன்னெடுக்கத் தவறின் நாட்டில் என்றென்றும் பின்னடைந்த சமூகமாகவே தோட்டத் தொழிலாளர்கள் வாழ நேரிடும்.

*இக்கட்டுரை வீரகேசரி கார மஞ்சரியிலும் 2002, நிகழ்வுகள், வீரகேசரி-வெளியீடு என்பவற்றில் வெளிவந்தது.

தற்போது தோட்டத்துறையில் காணப்படும் வீடுகள்

பிராந்தியம்	ஒற்றை	இரட்டை	ஒற்றை இரட்டை	மொத்தம்	தற்காலிக குடிசைகள்
பதுளை	18,840	7,259	6,196	32,196	2,595
காலி	4,992	4,009	3,502	12,503	609
அட்டன்	13,074	15,020	9,171	37,265	3,400
கண்டி	4,043	5,784	1,427	11,253	794
கேகாலை	4,610	6,278	1,743	12,431	659
நுவரெலியா	13,274	16,747	4,936	34,957	3,309
இரத்தினபுரி	8,053	11,386	3,536	22,975	1,664

மூலம்: Status Of Worker Housing in Privatised Plantations PSG 2001 p-8 & 10

